

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-ogerske dežele:
celoletno K 25—
polletno K 12:50
četrletno K 6:10
mesečno K 2:10
Za **Nemčijo:**
celoletno K 28—
za vse druge dežele i. Ameriko K 30—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (insetate)** se plačuje od četverstopne peti vrste po 12 h, za večkratni natis primeren popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 60.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 15. marca 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Nemška pravičnost in naše šolstvo.

V Mariboru, dne 12. sušca.

Napisali bi lahko cele knjige, kake krivice se gode slovenskemu šolstvu in posebno slovenskemu učiteljstvu od nemške večine, zlasti od nemških okrajnih šolskih svetov na Štajerskem. Vzamimo pa samo nekaj markantnih slučajev iz novejših dobe.

Za nadučiteljsko mesto v Limbušu (Lembahu) pri Mariboru je spoznal mariborski okrajni šolski svet sposobnim ter je predlagal tri prošnike, ki so »slučajno«
deutschfreundlich, z drugo besedo renegati. Mnogo sposobnejših, značajnih slovenskih učiteljev ni vzel v terno, tudi ne moža, ki že nad 20 let pridno deluje na tej šoli, ker je — no, ker je Slovenec. Deželni šolski svet je sam spoznal, da ne more nobenega predlaganih imenovati in zato je predstavil na to mesto nekega nadučitelja iz Slovenskih goric. Nočemo za zdaj o tem izreči kake sodbe, omenimo samo, da vpijejo Nemci oz. nemčurji, da se je kršil zakon in sicer ravno tisti ljudje, ki jim je zakon deveta briga in ki se predrznejo pri svojem nepostavnem ravnanju odkrito priznati: »Wir wissen, dass es nicht gesetzlich ist, aber wir wollen es so haben.«

Po zakonih vpijejo ti ljudje, kadar se jim zdi, da bi naj njihove lumparije ščitil, a kadar jim je zakon pri njih lumparijah napoti, se mu očito rogajo!! Deutscher Besitzstand! vpijejo te kreature, kadar jim ravno sodi, a za nas Slovence ne poznajo nobenega posestnega stanja! Na krčevinski šoli pri Mariboru je bil nadučitelj Nerat — Slovenec. Ker se ni mariborskim prenapetjem posrečilo ponemčiti popolnoma te slovenske šole, so dosegli, da se je razdelila v slovensko-nemško. Človek, ki še ni izgubil vse vere v pravičnost, bi mislil, da se bodo nemčurjski molohi s tem zadovoljili in privolili, da se imenuje na slovenski šoli, ki je bila od nekdanj naše posestno stanje, Slovenec za nadučitelja. Kaj še! Vkljub temu, da je bilo dovolj izvrstno kvalificiranih prošnikov, so dosegli imenovanje nemčurja (ali Nemca?) Reicha. A to še ni dovolj! Na nemško šolo pride baje dober učitelj, a na slovensko — ta revček! Namen je prozoren: nemška šola mora prospevati, slovenska naj pogine!!

Namesto enega slovenskega nadučitelja ima torej krčevinska šola dva — nemčurja!! Kdo se je tukaj brigal za naše posestno stanje! A zdaj je po vnebovpijoči krivici njih »Besitzstand«
in bo tudi ostal, dokler bodemo mi Slovenci tako ponižni — osli!

In imenovanje Schmoranzerejevo! Risanje je poučeval na učiteljski v Mariboru dolgo, dolgo

Hrvat g. Vavroh. Ta je v prejšnjih letih večkrat zaklical kak »živio!«
in ga je »Mariborčanka«
rada napadala. V zadnjem času je baje sicer lazil okrog nemških poslancev, a gotovo je, da je vkljub temu bil — Hrvat. In za to mesto so imenovali Schmoranzerja, strokovnjaka, ki mu pač ni kmalu para. Ministerstvo je s tem sicer pozno, pa vendar enkrat izkazalo pravico temu izvrstnemu, politično pa popolnoma neprizadetemu možu. A kak hrup je nastal v Teutoburškem gozdu. Grozilo se je naravnost s pobijanjem — ker je obdržal slovensko posestno stanje Slovepec!

A najlepše je to, da je bil ves ta hrup silno umešten in prisiljen. Nasprotniki so celo dobro vedeli, da bo Schmoranzera imenovan, a niso tega imenovanja preprečili. Njih načrt je bil že takrat: Schmoranzera, ki se ga kot nadzornika ne moremo znebiti, naj gre na učiteljsko, kjer nam — pri risanju — ne more prav nič škodovati, a mi zaženemo divji hrup in zahtevamo na njegovo mesto nemčurja za nadzornika. In že poročajo, da je »in Aussicht ein national ein wandfreier Mann.«
Mi vemo, kaj to pomeni! Toda zdaj vprašamo, ali še Slovenci na Štajerskem sploh živimo?! Ali si bomo vtaknili mirno še to klofuto? Ne in nikdar ne! Nemci so dosegli po krivici za nemške šole na slovenski zemlji posebnega nemškega šolskega nadzornika, a mi zahtevamo za naše šole nadzornika — Slovenca. In mariborski okraj je imel do zdaj vedno Slovence za nadzornike, to je naše nepobitno posestno stanje in mora naše ostati!

Slovenski in slovanski poslanci, storite svojo sveto dolžnost in preprečite nevarnost, ki preti mariborskemu okraju. Ne smatrajte tega imenovanja za malenkostno stvar, temveč posnemajte naše narodne nasprotnike in izvajajte event. vse konsekvence! Vsak zaveden Slovenec gleda v strahu — z upanjem na Vas.

Politična kronika.

DOMAČE POLITIČNE NOVICE.

Dunajski »Vaterland«
je našel pot, po kateri bi se dalo pomagati baronu Bienerthu iz sedanjih zadreg in težav. Kaže se namreč vedno jasneje, da vladnega poraza minuli četrtek ni zakrivil slučaj, temveč absence iz Poljskega kluba, kjer Glombinjski z največjo težavo še vzdržuje enotnost in skupen nastop za vlado. Ker so jezikovni zakoni pravi notranji vzrok vseh sedanjih političnih kriz v Avstriji, svetuje »Vaterland«
Bienerthu, naj si ustvari večino iz socialistov, vseh Nemcev, Rumunov, Rusinov in Jugoslovanov ter s pomočjo te večine reši

jezikovno vprašanje za celo državo; Poljake in Čehe, ki so glede te zadeve autonomisti, pa se naj mirne duše preglasuje. — »Vaterland«
— resni katoliški list — pa zbija v resnem postu pustne šale! Kajti ni niti najmanj verjetno, da bi štajerski in korški Nemci dovolili pravično ureditev narodnostnih razmer — v zvezi z nami in prostovoljno!

Z jugoslovanskim vprašanjem se zelo mnogo bavita znana kričača Dobernig in Markhl. Žal, da so poročila o njunih tozadevnih govorih vedno prav kratka, le nekoliko nagromadenih šovinističnih fraz. Ali eno je jasno: moža čutita z vesoljnim nemštvom vred, da bodo tvorili probujeni in politično zavedni Jugoslovani za vedno močen jez nemštvu, ki hoče do Adrije. Pred kratkim se je vršil v nekem dunajskem političnem klubu razgovor o tej zadevi, koncem katerega je Dobernig preciziral za stališče nemške politike dvoje direktiv: 1. Jugoslovansko vprašanje je isto tako važno kakor češko. 2. Nemški narod si ne sme pustiti zapreti poti do Adrije. — Imeli bomo še priliko govoriti o tema direktivama.

S politiko Slov. jednote, ozir. z oficijelno sedanjo češko politiko niso zadovoljni češki radikali. Na nekem shodu je posl. Klofač v Pragi izjavil, da je dolžnost čeških poslancev vladno posojlino predlogo v odseku obstruirati. Tožil je o mlačnosti mladočehov in agrarcev in jim grozil z veliko akcijo narodnih socialcev med narodom, ako ne postanejo odločnejši. Želel si je tudi veliko slovansko stranko na temelju narodnosocialnih idej. — Omenjamo to zagledelj, ker je tudi med nami mnogo pesimističnih nazorov o politiki Slovanske jednote, ki nam je do slej prinesla faktično le škodo. Poznamo načelo, ki pravi, da je najboljši politik oni, ki ume pametno čakati: in to morejo Čehi gotovo poprej kot mi.

Vseučiliško vprašanje je te dni zopet na dnevnem redu. Kaj nam prinese sedanja debata v drž. zboru? Rusinsko dijaštvo se pridno giblje: na vseučilišču in drugod je na shodih zahtevalo lastno rusinsko vseučilišče in ostro protestiralo, da bi se po prejšnjem priznal lvovskemu vseučilišču poljski značaj. — Pri nas vlada v tem oziru lagoden mir. Spinčičev govor smo omenili... Upamo, da ne ostane samo pri tej akademični izjavi. Vlada sili iz zunanjepolitičnih ozirov na to, da se da Italjanom pravna fakulteta; rada bi si tudi ohranila italjanske glasove, kajti v sili žre vrab muhe in Bienerthu je danes do tega, da se mu ne krši že itak čorava večina. Italjani so proti vsakemu junktimu in proti vsakemu pravičnemu paktu s Slovani na Primorju. Italjanska narodna duša se pa nič ne razburja vsled tega, da hočejo imeti Nemci po izjavi kršč. socialca Schmida nemški oddelek na tržaški nautični šoli. Duobus certantibus tertius, Nemeč, gaudet...

LISTEK.

Gospodična Lujiza.

Kolikor se spominjam, je bila gospodična Lujiza ena izmed prvih ljubeznij moje mladosti.

Meni je bilo tedaj sedem let. Kako sva se sešla, kako sva si najino ljubezen razodela, ne vem več natanko; spominjam pa se dobro enega poslednjih sestankov v parku brandiškega gradu, kjer sem vsled pomanjkanja papirja odtrgal leseno tablico pri prekrasni cvetici, tablico, na katere eni strani je bilo napisano ime cvetice v treh jezikih, na drugi strani je govorilo moje srce z okornimi črkami malega šolarja. Korespondenco je preskrboval eden mojih tedanjih prijateljev, begal je z visokega razgleda, kjer sem bil jaz, čez stopnjice doli do altane, kjer je sedela Lujiza. Spominjam se tudi, kako sva se pogosto sešla na bregu Labe, kjer se je mladina skupno kopala. Spominjam se onega prvega čuta opravičene sramežljivosti, ki je naju obšel, ko sva se srečala v rajski nedolžnosti in v rajski obleki, spominjam se na junaške svoje čine v Labi, s katerimi sem se producirjal pred tem malim dragim bitjem, pri katerih bi se bil nekoč skoro utopil.

Spominjam se, da so moji sošolci zvedeli za tajnost mojega srca in se smejali in jeden, ki je kazal že takrat evidenten talent k denunciranju, je hotel to povedati učitelju; spominjam se, da sem imel na vse silno jezo, in da sem onemu »izdajalcu«
(tako sem ga imenoval v mislih), da bi molčal, nosil vsak dan žemljico, ki sem si jo odtrgal od zajutreka. To je bila prva žrtev, ki sem jo daroval ljubezni.

Prišla je zima in z njo konec najinega ljubimkovanja. Park je zgubil svoj kras, zapadel je sneg, vrtnar je zaprl vhod — in vse je bilo končano.

Naslednja pomlad je prinesla novo ljubezen v moje srce, podoba Lujizina je obledela popolnoma.

Čez nekoliko let sem odšel v Prago študirat in v domačem kraju sem postal takorekoč gost. Lujizo sem videl tuptam, dosevala je v dobo, ko se začena deklico imenovati gospodično.

Pretekla so leta. Moji verzi v časopisih, pozneje cela knjižica, so mi pridobila v domačem kraju ime pesnika.

Rad sem obiskoval Brandis, zakaj krasna je tam narava. Kdor je preživel tam nekaj časa, ne pozabi nikdar nanj. Gradiček s tožnim parkom, blizu kopalnišče, veliki gozdovi, širna zelena ravnina, prepletena s srebrnim tokom labkim, na obzoru za temno črto gozdov bele vasi, mesta in modre gore — to vse se ti vtisne v dušo, pogosto zahrepiš v kriku in šumu praških ulic po tej čarobni podobi in če si preživel na tem kraju toliko srečnih ur kakor jaz — ne vzdržiš.

Toplega julijevega popoldne sem sedel na razgledu v grajskem vrtu. Nad menoj v vejah akacije je žvrgolel ščinkovec, doli po železnem mostu je drdral voz. Laba se je valila leno v solnčnem lesku. Naravnost meni nasproti so se dvigali nad zelenimi kronami gaja »Hluchova«
rudečkasti stolpi staroboleslavske romarske cerkve z žarečimi jabolki, daljni gozdovi so se zavili danes v modro barvo, med njimi se je belila žitnica z rdečo streho. Vse se je svetilo v solncu tako, da so me bolele oči; obrnil sem glavo od te panorame proč in se zagledal v modre dimove oblacke smodke.

Naenkrat sem zaslišal za seboj šum trdnih korakov. Ozrl sem se. Aj!

Gospodična Lujiza! Šla je proti meni. Pozdravil sem jo. Poklonila se je ponosno kakor kraljica in s hladnim: »dovolite!«
se je vsedla na klop poleg mene. Ogledeval sem jo pozorno. To je bil poseben

obraz. Grški, tanki nos, tanke, vedno zaprte ustnice, modre stroge oči, kostanjevi lasje, v sredi razčesani brez moderne frizure na čelu — vse to je dajalo obrazu hladen, aristokratski izraz. Njen govor ni imel mehkega nežnega tona, kakeršnega imajo navadno ženske, glas njen je bil nekako trd, monoton, strog. Cela zunanost njena je pričala o samosvojem zaprtem značaju, o notranjem ponosu, ki se je tuptam na ustnicah v vzdržljivem posmehu pokazal.

Začela sva pogovor...

»Gospodična Lujiza«
(tako sem jo tituliral že v onih davnih mladih letih) »gospodična »Lujiza«, pogledajte tje na reko; ali se še spominjate?«
sem začel razgovor, ne vedoč o čem drugem bi govoril in kazal pri tem na Labo, kjer se je preganjala kopajoča se mladina.

»Spominjam se«, je rekla odmerjeno.

»Blažena, brezskrbna leta«, sem nadaljeval, »mladost, mislim, je oni zgubljeni raj človeštva«, sem pripomnil z resnim glasom, s kakeršnim navadno izgovarjamo duhapolne sentence.

»Pesnik je baje večno mlad«, je spregovorila Lujiza ravnotako resno.

»Oni srečni mogoče, ali mi nesrečni nikdar. In kako ste preživel ta dolga leta?«
sem obrnil pogovor na drugo stran.

»Za boga vas prosim«, je začela Lujiza bridko sentimentalno, »kako more človek tu živeti? Ogibam se ljudij, katere zaničujem in ki me sovražijo zategadelj; očitajo mi ponosnost in prevzetnost, ker ne hodim na plese, zabave in se ne udeležujem izletov; da, sovražim ta krik in veselost, sedim rajše na samem s svojimi sanjami — naj govore ljudje kar hočejo.«

Čudil sem se pravilni češčini gospodične Lujize, ali še bolj vsebini njenih besedi, kajti ne enega ne

VPRAŠANJE BALKANSKE ZVEZE.

Najnovejše novice: Carigradski »Sabbah« potrjuje, da pride bulgarski car prihodnjo nedeljo v Carigrad in ostane tam do 24. t. m. — V Carigradu pride tudi — rok še ni določen — črnogorski knez Nikola in ostane tam v svoji palači ob Bosporu baje cel mesec. — Milovanovičev obisk v Carigradu je še naši javnosti v živem spominu. Čujmo, kako ga komentirajo »Narodni listy« pod naslovom: Korak bližje k balkanski federaciji:

Po srbskem ministru za zunanje zadeve Milovanoviču je cilj balkanske federacije prišel v jasno luč in s tem je storjen znaten korak k njenemu provedenju. Porta je v svojem uradnem poročilu o pogovorih z Milovanovičem sama pripoznala, da je namen srbske in turške politike ohranitev statusa quo na Balkanu. Ali to še ni vse. Obe državi, Srbija in Turško, bodeta kmalu sklenili novo trgovsko pogodbo, katera jima bode zagotovila vzajemne gospodarske ugodnosti in onemogočila medsebojno oškodovanje. Milovanovič je sam uredil poročilo o svojem posvetovanju s Porto, katero je poslal poseben poročevalec »Petrogradski telegrafni agenturi«. Po lastnih besedah srbskega ministra, »je cilj obeh držav še tesnejše zblizanje«, ki je početek še bolj pristranskih odnošajev, ki se pripravljajo med vsemi balkanskimi državami. Obe uradni pojasnili nudite dokaz, da so bila poročila dunajskih in berlinskih oficiozov lažnjive intrige, ki strašijo Turčijo, da je balkanska federacija naperjena proti njej v smislu, da si jo ostale države končno razdelijo. Ni skoro nobenega dvoma več, da se posreči Milovanoviču v Sofiji doseči bratsko razmerje med Bulgarijo in Srbijo, kakor se je zgodilo v Carigradu med Srbijo in Turčijo. Potem pride na vrsto poravnava med Bolgarijo in Turčijo. Pogoj pa je seyeda, da Turčija zadovolji makedonske Bolgare. Mir pa mora biti istinit, kajti na lepe besede in krasne obljube mladoturških politikov se more človek prav tako malo zanesti, kakor na štaroturke.

Srbija je v tej zadevi že prepričala Turčijo, da jo smatra za gospodarja Makedonije. — Namignila je tudi onim makedonkim utašem, ki so pobegnili prezimovat v Srbijo, da se naj ne podajo nikamor iz svojih bivališč, ker sicer bi jih morali zapreti. Prijateljski odnošaj s Turčijo prinaša Srbiji že lepe mogla lani za časa krize dostojno oborožiti z orožjem, ki ga je Francija poslala preko Soluna in Makedonije. Ta pot je tudi srbskemu izvozu v prid, kajti z njo se je Srbija v kratkem času tako opomogla, da se jej ni treba več bati carinske vojne z Avstroogersko. Za časa Aleksandra in Milana je imela avstroogerska država takorekoč monopol zalagati Srbijo z vsemi industrijskimi izdelki; ves tozadevni uvoz je bil do osemdeset odstotkov avstrijski. V poslednjih petih letih pa, kar Avstroogerska ovira Srbijo brez milosti, se je razmerje predrugačilo in se je zelo poslabšalo z zvišanjem carine na avstroogersko blago v Srbiji, tiha beseda, s katero je srbska vlada odgovorila avstrijskim agrarcem, ki trdovratno vztrajajo na tem, da ostane avstrijska meja neprestopna za srbski izvoz. Srbija se je gospodarsko že tako emancipirala od Avstrije, da je Pašič mogel pretekli teden reči grofu Forgachu, avstroogerskemu poslaniku, ki ga je obiskal s ponudbo trgovskega ugovora, da to ni nujna zadeva in da ima Srbija sedaj važnejše reči urediti.

Jedna takih nujnih zadev Srbije je balkanska federacija, ki hoče biti od strani Srbije nekaj odgovor na iluzije dunajske »Velike Avstrije«, o kateri si na Dunaju domišljajo, da jo je možno zbiti brez umirjenja avstrijskih narodov in proti volji onih, ki bi morali napraviti in dopolniti »Veliko Avstrijo«.

druzega nisem našel nikdar pri drugih naših krasotičah na deželi.

»In jaz sem torej oni srečni smrtnik, kateremu je dodeljeno —«

»Vi ste pesnik«, je prekinila gospodična Lujiza moj govor, »vi me razumete in veste ceniti moj položaj. Razven tega spomin na najino davno mladost — Lujiza ni dokončala, sklonila je glavo kakor bi se vtopila v spomine ...

»Ko bi se vrnil ti časi!« sem spregovoril z vzdihom; mislil sem, da je to najboljši odgovor v ti elegični situaciji.

»Da, ko bi se vrnil«, je vzdihnila tudi Lujiza in umolknila zopet.

Čez trenutek je dvignila glavo.

»Gospod«, je začela resno, »neko prošnjo imam do vas.«

»Razpolagajte z menoj, gospodična Lujiza.«

»Obljubite, da jo spolnite. Vi morete, ni nič težavnega.«

»Tedaj obljubljam.«

»Borila sem se dolgo s svojo plašnostjo in sramežljivostjo«, je pravila Lujiza vsa zardela, »vendar sem se slednjič odločila. Vi ste edini mož, ki je vreden moje zaupnosti in ki ve ceniti to, kar mu prinašam. Ne glejte name, prosim, kakor na navadno dekle, jaz sem rastle tu med drevesi in cveticami, emancipirala sem se popolnoma od navad in reda sveta in se poprijela prirode in živim po nji — po tej knjigi božji — kakor jo imenuje naš Boleslav Jablonsky ... Toda za danes zadosti ... vi že razumete«, zardela je še bolj in pristavila s tihim glasom: »Prosim vas za sestanek jutri ob štirih, tam zadaj v parku, kamor ne prihaja nihče. Odpustite, ali pridite gotovo. Klanjam se«, in žareča kakor rdeča vrtnica je odhajala s hitrimi črtnimi koraki.

Sladko omočico sem začutil v glavi. Jutri ob

DROBNE POLITIČNE NOVICE.

Krščankosocialni zaupniki so sinoči na Dunaju izvolili za strankinega vodjo princa Liechtensteina; za župana bode začasno izvoljen dr. Neumayer, kasneje pa mu sledi dr. Weisskirchner. Gessmann je torej odletel.

Iz Ogerskega. Grofa Tiszo in njegove spremljevalce so sprejeli socialisti v Aradu z burnimi demonstracijami; metali so na grofa jajca in kamenje. Ker je bila policija preslaba, so morali poklicati vojaštvo za pomirjenje razburjene množice.

Nove volitve na Ogerskem se vrše najbrže že meseca maja, ker je sedanja liberalna vladna večina preslaba za stalno vlado.

Dnevna kronika.

v Parobrodna družba »Dalmacija« ima zadnje poslovno leto baje 250.000 K izgube.

v Novi člani Jugoslovanske akademije v Zagrebu so postali: pravi člani vsučilišni profesor dr. Ferdo pl. Šišić in predsednik »banskega stola« Vlad. Mazuranić, dopisujoča člana pa dr. Jovan Radonić, prof. univerze v Belemgradu, in dr. A. Bazala, profesor v Zagrebu.

v Proces proti Tarnowski. V soboto se je nadaljevalo zaslišanje Prilukova. Razkladal je nekatere tajnostne besede v telegramih med njim in Tarnowsko. Nato se je pričelo zaslišanje Tarnowske. Ona skuša dokazati svojo nedolžnost in zavrača vso krivdo na prvega moža, ki da je bil pijanec in ničvrednež.

v Cesar je aboliral preiskavo zoper namestniškega koncipista dr. Mayerja na Danaju, ki je v dvoboju ubil dr. Widerhoferja. Dr. Mayer je izpuščen iz preiskovalnega zapora in pojde s svojo ženo na daljše potovanje.

Štajerske novice.

v V Gradec! »Slovenec« in »Straža« sta te dni priobčila bojevite članke s klicem v Gradec! Tam živi na tisoče slovenskih delavcev in obrtnikov; skrbimo za te ljudi, da se narodno ne pogube! Pa to je edino mogoče v klerikalnem, obskurnem društvu »Kres«! — Torej rešitev slovenskega narodnostnega vprašanja v Gradcu, gospodarska in socialna povzdiga graških Slovencev je odvisna od vpisa v društvo, katerega vodi nekaj mlečnozobih klerikalnih petelinov! Ljubljanski klerikalci, ki špekulirajo s stotisoči ljudskega denarja pri nakupu in prodaji posestev na Štajerskem, ki razpolagajo s tolikimi gnotnimi in političnimi sredstvi, nimajo druge pomoči za graške Slovence ko — vpis v neznano klerikalno poneumnjevalno društvo. Na tak način se rešuje graške Slovence pogina! Na eni strani se draži in hujska nemštvo proti našim ljudem, ki si iščejo v Gradcu kruha in dela — na drugi pa se nima za nje ničesar boljšega ko je »Kres«. Vprašanje »Narodnega doma«, nadalje solidnega denarnega zavoda, vprašanje socialne organizacije in pomoči se prepušča mirno svoji usodi. Človeku se gabi takšen neodkritosrdni in nerodovitni klerikalni narodni radikalizem. — In naša javnost tako rada naseda enakim — praznim frazam.

štirih! Kako so rdele in se tresle te aristokratske poteze! ...

Čez trenutek sem hitel iz vrta. Šel sem z omahujočimi koraki, bilo mi je, kakor da bi bil sreče pijan. Jutri ob štirih! ...

Na trgu sem srečal Emila. Emil je bil moj najboljši prijatelj, pred katerim nisem zakrival ničesar. Povedal sem mu takoj celo historijo.

»Hm, stara ljubezen ne zarjavi!« se je smehljaj Emil, »glej, glej, ta ponosna boginja kreposti! Častitam, fant — in zavidam te.«

Dan se je pomikal počasi naprej. Šele jutri ob štirih! ... Ponoči se mi je sanjalo o dežju poljubčkov s teh tankih zaprtih ustnic. Šele ob štirih! ...

Drugi dan je bil dolg kakor morje. Vse me je dolgočasilo, knjigo, ki sem jo čital vsak dan z zanimanjem, sem vrgel černo v kot, obed mi ni dišal, popoldne sem v običajnem tarokovem tercetu kazil partijo za partijo, dokler nista tovariša razjarjena vrgla karte na kup, čas je potekal leno, k zdehanju — šele ob štirih! ...

Bilo je pol štirih in že sem sedel v grajskem parku. Bilo je neznošno vroče. Zrak goreč. Nad menoj obok dreves z mrtvo povešenimi listi. Okoli in okoli je stalo grmovje gloga in ptičjega zoba. Bujno je rasla trava z dolgimi svežimi listi. Rumeni cveti regrata in priščaja so se vspenjali nad travo. Temni, lesketajoči se hrošči so lazili po njih rumenih listih. Osameli belin je poletaval s tresočim letom od cvetice do cvetice.

Bilo je tričetr štiri.

Prišla je.

Rdeča, v belem slamniku s povešenimi kraji, s svojim odmerjenim korakom.

Srce mi je bilo ... čutil sem, da mi gore lica. Odzdravila mi je in sedla molče poleg mene na z mahom poraščen kamen.

a Učiteljsko društvo za celjski okraj slavi letos 40 letnico svojega obstanka. Imenovano društvo priredi zato majnikov izlet s slavnostnim zborovanjem v Št. Jurju ob juž. železnici. Na to slavlje že danes opozarjamo bratska učiteljska društva.

Grebenc pred sodiščem. Znani svetnik Grebenc izrazil se je pri neki priliki, da so Gornjegrajčani »Gesindl«. Sam bog ve, če je g. Grebenc pri teh besedah pomislil, da je on sam kot definitivno nameščen državni uradnik tudi Gornjegrajčan? Vsled te psovke bo osem Gornjegrajčanov po svojih zastopnikih vložilo proti Grebencu tožbo radi razžaljenja časti.

v Dva nova slov. doktorja. V sredo, dne 16. marca bodeta na graškem vsučilišču promovirana za doktorja prva gg. cand. iur. Janko Senekovič, ckr. konc. prakt. v Trstu, doma od Sv. Barbare pod Mariborom in Vlad. Komavli, rodom Gorican.

a Železniška nezgoda v Veliki Kaniži. Letos se čudno množe nezgode na ogrski progi Južne železnice: za Ptujem, kjer sicer ni bilo večje nesreče, je došla komaj teden dni kasneje Velika Kaniža. Tam je bilo ranjenih 6 oseb. O nezgodi, ki se je zgodila minolo soboto po noči, poročajo: Budimpeštanski brzovlak je zavozil v kaniški postaji v neko lokomotivo. Oba stroja sta skočila s tira. Brzovlakov stroj je zagnal drugega s stršansko silo proti peronu, prilično 20 do 30 metrov daleč. Stroj se je odtrgal od ostalih brzovlakovih vozov, izmed katerih so skočili prvi trije s tira. Ranjena sta kurjač zadetega stroja in vlakovodja brzovlakov. Nesreča se je zgodila vsled tega, ker je ostal prosti stroj na tiru, po katerem je dovozil brzovlak. Osobje je v zadnjem trenutku uvidelo nevarnost in je zaviralo, pa je bilo že prepozno.

a Legar se je pojavil v gornjeradganski okolici. V nekaj dnevih so zbolele 3 osebe. Neko mlado dekle iz Polic je že umrlo.

a Za materjo v grob skočil. V nedeljo so na pokopališču v Steinfeldu pri Gradcu pokopavali čevljarjevo ženo Büchsenmeister. Ko so krsto spustili v grob, je skočil za njo njen sin. Komaj so ga z vso silo spravili iz groba.

a Morilec kancelista Kruharja — zasačen? Iz Brežic poročajo, da so aretirali in oddali okrožnemu sodišču v Novem mestu delavca Bogdanoviča iz Rajhenburga, ki je v težkem sumu, da je umoril in oropal kancelista Kruharja. Našli so pri njem Kruharjevo sukno. Sumi se, da je denar in uro z veržico kam skrnil.

a Štajerski deželni muzej »Joanneum« slavi 20. jan. 1911 stoletnico svojega obstanka. V proslavo stoletnice se bode izdala posebna velika spominska knjiga s slikami in se bode vtila tudi spominska kolajna.

a Kongres avstr. društev za hišne gospodarje se je vršil minuli petek na Dunaju. Odposlanci so se izrekli proti zvišanju najemnin in pa proti občinskemu davku na prirast vrednosti stavbišč in zemljišč po mestih.

Zavladala je mučna tišina. Lujiza jo je prva prekinila. »Gospod«, je začela jecaje s tresočim glasom, »hvala vam, da ste prišli. Niste me varali. Gotovo ne slutite, kaj vas prosim, vem, da je to smelost, toda prosim vas, bodite diskretni.«

Podal sem ji roko. Stisnila jo je s svojo majhno roko z dolgimi tankimi prsti. Tresli sta se obe.

»Zaupam vam«, je nadaljevala zadovoljno, »da bode te molčali, sicer bi bila tarča posmeha teh neumnih tukajšnjih ljudi. Ali, preč s sramežljivostjo. Vedite: Jaz sem tudi pesnica in tu, prosim vas ...« in velik kup popisanega papirja se je pokazal izpod predpasnika iz globočine obeh žepov gospodične Lujize ... »Čitajte in presodite ...«

Tableau!

Nisem ostal diskreten. Upam pa, da mi bo odpuščen. Gospodična Lujiza je sedaj omožena. Njen mož je ali gostilničar, ali posestnik, ne vem zagotovo ...

Tri grozne ure sem preživel takrat s temi verzmi. Da, od štirih do sedmih. K vsaki vrstici mi je podala Lujiza komentar. Vedel sem, kje je bil napisan verz in kaj jo je navedlo k temu. Eno pesem je napisala celo pri obedu med juho in mesom.

V drugi pesmi je opevala najino otročjo ljubezen, kateri si je izmislila žalosten konec; jaz sem se utopil, ona je šla v samostan. V srcu, to se razume, me je ljubila naprej. Druga pesem je bila ravnotako apostrofirana name: »Pevcu-prijatelju«. Gospodična Lujiza me je tam primerjala kostanju z rdečimi cvetmi ... Zadosti lepo!

Sedaj je gospa Lujiza mati majhnega dečka. — Upam, da je opustila pesnikovanje popolnoma, poezija življenja kriči in se dere, skače, vriska in se smeje od jutra do noči v sobi okoli nje ...

Sovražim žene, ki pišejo verze, zdihujem v svojih spominih z nekimi stari filozofom ...

a Iz Maribora. V torek, dne 22. sušca t. l. se vrši občni zbor mariborskih podružnic družbe sv. Cirila in Metoda v restavraciji „Narodnega doma“. Pričakujemo, da se ga udeležijo člani polnoštevilno. Odbora podružnic.

a Iz Lembaha. V nedeljo 13. t. m. je v Lembahu umrla nagloma neka Hana Šauprl. Njen mož je zaprt na dolgo dobo 6 let, ker je umoril iz ljubosumnosti svojega lastnega brata. Žena je hotela uničiti posledice pregrešne ljubezni in je vzela baje obilno merico arzenika. Ugonobila pa je s tem tudi samo sebe.

a Na Muti se je prodala na najlepšem prostoru sredi trga stoječa Drakslerjeva gostilna s posestvom vred — zagrizenemu nemčurju Dobnigu z Mute. Slovenci so skoro pol leta vedeli za prodajo in se pripravljali za nakup. Ostalo pa je samo pri pripravi. Žalostna znana stran v našem značaju. Kadar je treba pokazati odločnost je ni. Zdaj bodo morali Slovenci zopet desetletja čakati, predno se jim ponudi prilika, da bi prišli do svoje gostilne. In ko bode prilika zopet tu, jo bodo zopet — zamudili, kakor je pri nas navada.

a Nesreča na Dravi. Dne 11. t. m. so napravili splavarji nad Ilgom splav za g. Viktorja Glaserja v Smolniku. Ko so pa začeli voziti, se splav vsled sirovega lesa ni vzdržal na površju vode, in hitro pod Kranerovo žago ga je vrtnec požrl. Eden izmed splavarjev, po imenu Franc Krebs, star 50 let, doma blizu Selnice, je zginil v dravskih valovih. Zapušča ženo z dvema otrokoma.

Ženska podružnica Ciril-Methodove družbe v Ptujju je s svojo prireditvijo v nedeljo 13. t. m. zopet pokazala, kaj zmore vztrajno delo, ki se ne straši truda ne zaprek. »Večer malih« je privabil v dvorano ptujске Čitalnice vse, kar ljubi našo mladino in njeno dobro varuhinjo Družbo sv. Cirila in Metoda. Na povabilo podružničnega odbora se je udeležil nedeljske naše slavnosti tudi g. pot. učitelj Ivan Prekoršek iz Celja, ki je govoril v imenu glavne družbe o ciljnih slovenske šolske družbe, kot nepolitične samoslovenske organizacije, ki se vedno krepkeje razvija in uspešno vrši svojo idealno nalogo. Omenjal je g. govornik tudi ostudno gonjo, ki se je začela od slovenske strani proti Družbi, da si je ta družba ista kakor je bila pred leti, nobenega narodnega greha ni zakrivila in nobeni politični stranki ne služi, svoje moči posveča razvoju slov. šolstva in narodni vzgoji in izobrazbi svojih članov potom podružnic. — Nastopi »naših malih« so bili nedosežno dobri, posebno je še uzajalo petje. Častitamo ptujski ženski podružnici na takem uspehu ter pričakujemo, da nam kmalu zopet kaj pripravi.

a Deželni najemniški vinar hočejo v štaj. deželnem zboru predlagati nemški nacionalci. Ubožnejše stranke po mestih in trgih bodo tega nemškonalionalnega blagoslova posebno vesele.

a V Mariboru so baje po poročilih graških listov ob pol 12. ponoči videli zelo močni lesketajoč se meteor.

a V konkurz je prišla drogerija M. R. Ottoppec v Gradcu. Pasiv je 150 tisoč, aktiv 30 tisoč kron. Upnikom se ponuja 20 odstotna poravnava.

a Neverjetna podivjanost. V soboto zvečer je v Strančah 17 letni posestniški sin Zabukošek umoril 20 letno Heleno Juršetovo, hčerko kmečkega delavca. Morilec je dekletu prerezal s ostrim nožem vrat, tako da je bilo pri priči mrtvo. Orožniki so ga že prijeli. Imel je z dekletom razmerje in je bila Juršetova noseča. Stranice so popolnoma štajercijanski kraj in je prebivalstvo vsled »Štajerčeve« duševne hrane popolnoma podivjano.

a Gibanje med mizarškimi pomočniki v Gradcu. V nedeljo se je vršil v Japlovi dvorani shod mizarških pomočnikov, na kateremu se je sklenilo odpovedati s 15. marcem sedanji tarif; pomočniki morajo to storiti vsled naraščajoče splošne draginje.

Druge slov. dežele.

a Odborova seja „Matice Slovenske“ dne 11. marca 1910. — O pripravah za jugoslovansko enciklopedijo, ki jo je sprožila zagrebška Akademija znanosti in umetnosti, se je posvetoval »Znanstveni odsek« „Matice Slovenske“ in določil strokovnjake, ki naj bi za slovenski del imenovane enciklopedije sestavili pojmovni abecedar svojih strok. V svrho popolnitve gradiva za tehniški slovar je „Matica“ stopila v zvezo z „Društvom zdravnikov na Kranjskem“, in z „Društvom jugoslov. železniških uradnikov“ v Trstu; poštobrzojavno gradivo pregledujejo poštni strokovnjaki. — Po § 2. in 3. društvenih pravil je smatrati le tiste za člane, ki so poravnali članarino za 1909. in tiste, ki so kot novi člani pristopili za 1910. Določi se kraj, čas in dnevni red

glede skupščine (21. marca ob 8. uri zvečer v veliki dvorani „Mestnega doma“). — Reši se več vprašanj gospodarskega značaja ter se dovoli kredit za nabiranje narodnih pravljic. — Zemljepis slovenskega ozemlja se je izročil v tisk c. in kr. voj. geogr. zavodu na Dunaju; natisne se v 8000 izvodih. — „Ustava in uprava Napoleonove „Ilirije“, ki jo je spisal gosp. dr. B. Vošnjak, se že tiska; za tisk drugih knjig se razpiše natečaj.

v † Anton Medved. Umrl je znani slovenski pesnik in dramatik Anton Medved, rojen l. 1869. v Kamniku, v mašnika posvečen l. 1892., od leta 1908. naprej župnik v Turjaku, kjer je v soboto 12. tm. umrl na akutnem napadu na čreva. Pokopljejo ga danes v Kamniku. Nešteto je število Medvedovih pesmi. Pesnikovati je začel v „Dom in Svetu“ in ostal do smrti zvest temu listu. Dva zvezka njegovih poezij, polna klenega zrnja in globokih idej, sta izšla, v posebnih knjigah pa tudi njegovi lepi drami „Kacijanar“ in „Za pravdo in srce“. Globokočnten kot lirik, velik kot mislec, sijajen po svoji dikciji, vedno zmago ideje nad stvarjo oznanjujoč, zroč na življenje z boleščjo spoznanja in prevare — takšen stoji pred teboj Medved, če čitaš njegove pesmi in druge spise. Imponira ti svečani mir njegove duše, ki se tudi v najhujših bojih za modernost poezije o bolnih dušah in o misterijih ni dala izvabiti iz visoke poti klasične poezije. Bodi mir njegovi duši!

v Na manifestacijskem shodu v Ljubljani se je nabralo za CM družbo K 271'67.

v Jugoslovansko umetniško razstavo priredi ob velikonočnih praznikih v svojem paviljonu g. R. Jakopič. Razstavili bodo slovenski in srbski umetniki.

v 1000 K podare družbi Ciril-Methodovi kroški slovenski učitelji v odgovor na „Slovenčevu“ Cirilmetodarijo! — Občudovanja vredna požrtvovalnost!

Istrska deželna razstava v Kopru so otvorili dne 1. maja. Kakor znano, se je Hrvati in Slovenci ne udeležje.

v V Zagorju ob Savi se je v nedeljo 14. tm. vršil shod Nar. Del. Org.; udeležilo se ga je krog 450 ljudi, med njimi Čobal s kakimi 100 sedrugi. Govorila sta Juvan iz Ljubljane in dr. Mandič iz Trsta. Socijalisti so ves čas neznansko upili. — Čobal je tudi dobil besedo, a je govoril o vsem mogočem, samo ne o predmetu dnevnega reda, nad eno uro, nakar se mu je vzela beseda. NDO namerava v kratkem sklicati v Zagorje zopet shod.

Po svetu.

a Boj proti predolgim klobučnim iglam. Pravni odsek čikaškega mestnega sveta je sklenil odredbo, da ne sme v bodoče na nobenem ženskem klobuku igla več ko jeden palec gledati na svetlo.

a Monakovske meščane je neprijetno iznenadila policijska prepoved, po kateri se ne smejo več v Salvatorjevo pivovarniško restavracijo jemati s seboj šoloobvezni otroci. Marsikateri Monakovčan, ki je šel o Veliki noči pit izbornega Salvatorjevega piva z ženo in otroci, se jezi vsled te prepovedi.

a Posledice neumne šale. V soboto je v Pragi mediciner Maks Robiček za šalo nastavljal v kuhinji pred svojo gospodinjjo dekli revolver na prsi. Mislil je, da ni patrone v njem. Naenkrat je počil strel in dekla se je zgrudila mrtva na tla. Dijak je tekel v sosedno sobo in je ustrelil tudi samega sebe.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

OBČINSKE VOLITVE V PETROVČAH.

Petrovče, 15. marca. Klerikalci so v dvadnevem hudem boju obdržali svoje gospodarstvo v naši občini. V tretjem razredu so s pomočjo Libojčanov in pooblastil od tercijalk zmagali s skoro polovično večino; to je bilo tudi pričakovati. Glavni boj se je bil danes za 1. in 2. razred. Nocoj so domači duhovniki s svojimi sobrati iz sosednjih far hodili od volilca do volilca; stali so med volitvijo pred volilnim lokalom in grozili, da ne bodo več spovedovali (!), ako volijo napredne kandidate. In tako so dobili klerikalci v drugem razredu 36 glasov proti 29 naprednim, v prvem pa s pomočjo nemških grajščakov 9 proti 6 naprednim glasom. Proti volitvam se bode vozil priziv. Napredna opozicija v Petrovčah je že tako močna, da daje najlepše upe za bodočnost. — Neodvisni, napredni kmetje se so sijajno držali. Čast možem, ki so vstrajali v trdem boju!

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 15. marca. Po prečitaniu dopisov in namodestnih volitvah v odseke se je nadaljevala razprava o italjanski pravni fakulteti. Wastian je izjavil, da je pri današnjem stanju političnih razmer nemško-romansko zavezništvo samo lep sen; tudi

razmere med Avstrijo in Italijo postajajo vedno neprijaznejše. Italjanska pravna fakulteta bi bila le ognjišče za iredentistično agitacijo. Zahteva Italjanov po vseučilišču je le politične narave, ki nima nobene kulturne podlage. Govornik protestira proti poitaljančevanju južne Tirolske in priporoča Nemcem, naj se uče italjanski. Svoječasni dogodki v Inomostu morejo Nemce le dovesti do odločnega odgovora Italjanom: ne dovolimo italjanske pravne fakultete! Proti tej govore tudi bidžetarni razlogi: Italjani nimajo pravice do svojega vseučilišča z ozirom na njihovo število in davčno moč. Z ustanovitvijo italj. pravne fakultete bi vlada težko oškodovala južnoavstrijsko nemštvo. Socijalist Seitz je izjavil, da je njegova stranka iz kulturnih razlogov za italj. pravno fakulteto v Trstu; to mesto je edini prostor za italj. vseučilišče. Spominja na vrednost prijateljstva naše države z Italijo in na zasluge, katere so si pridobili Italjani za vesoljno človeštvo. Želi, naj bi odsek pospešil svoje delo, da bi bila lahko italjanska pravna fakulteta že to jesen otvorenja. K besedi se je priglasil naučni minister grof Stürgkh. Steja traja naprej.

OBISKI CARJA NIKOLAJA NA BALKANU?

Belgrad, 15. marca. — »Mali žurnal« poroča iz baje dobro poučenega ruskega viša, da misli car Nikolaj potovati še to leto v orient. In sicer bi se oglašil najprej v Carigradu, potem pa v Sofiji in Belgradu.

KHUIEN-HERDEVARY PRI CESARJU.

Budimpešta, 15. marca. Min. predsednik Khuen-Hedervary je bil danes pri cesarju v enourni audienci. Cesar je dovolil razpust parlamenta, kateri se bode zbornici naznanil dne 22. marca.

NAPETE RAZMERE MED RUSIJO IN KITAJSKO.

Petrograd, 15. marca. V vojnem ministerstvu so zelo vznemirjeni vsled kitajskih vojnih priprav in železničnih zgradb, ki so naperjene proti Rusiji. — Tudi rusko vojno ministerstvo je odredilo vojne priprave ob kitajski meji. (Značilno je, da se širijo te vesti vedno, kakor hitro stori Rusija kak političen korak na Balkanu. Op. ur.)

GOVOR MINISTRA IZVOLJSKEGA.

Petrograd, 15. marca. Za danes se pričakuje govor ministra Izvoljskega v ruski dumi. V govoru ne bo nobenega zunanje-političnega pasusa, temveč se bode minister le izjavil k proračunu.

LJUBEZNSKA DRAMA V RUŠČUKU.

17 OSEB USTRELJENIH, 32 TEŽKO RANJENIH.

Sofija, 15. marca. Po uradnih poročilih iz Ruščuka je došlo včeraj do spopadov med vojaštvom in ljudstvom, katero je hotelo neko Turkinjo, ki je proti volji starišev vzela nekega Bulgara, osvoboditi iz policijskega urada. Turkinja se je zaljubila v bulgarskega bančnega uradnika in je zbežala k njegovim starišem, s čemur je bil zakon po ljudskem pravu sklenjen. Dekličini stariši pa so se obrnili do sodnije in zahtevali izročitev dekleta, katera se je imela včeraj izvršiti. Dekle so spravili v policijski komisariat. Bulgari z ženinom na čelu so komisarijat naskočili in dekle odpeljali. Vojaštvo je posredovalo in vstrelilo enkrat v množico; 17 oseb je obležalo na mestu mrtvih, 32 pa ranjenih. Množica je nato s črnimi zastavami demonstrirala pred stanovanjem divizijskega generala Dimitrijeva.

Berlin, 15. marca. »Voss. Ztg.« poroča iz Sofije, da so se ljudje v Ruščuku že pomirili. Posadko so zdatno ojačili. Pogreb ustreljenih, samih priprostitih ljudi, se vrši na državne stroške.

Tržne cene.

14. marca.

11. marca. Žitna borza. Višja poročila iz Amerike in kontinenta so vplivala podražujoče na tendenco; došlo je pa vsled rezerve konzumentov do male kupčije. Pšenica je bila za 5—10, rž za 5 v dražja.

Budimpešta. Svinjad: ogrske stare, težke 158 do 160 v. mlade težke 167 do 168 vin., mlade, srednje 170 do 172 v. mlade, lahke 172—174 vin. Zaloga 27.581 komadov. Prignano 392 komadov, odgnano 302. Ostalo torej 27.771 komadov. Tendence mirna.

Budimpešta. Pšenica za april K 13'57 pšenica za maj K 13'38, pšenica za oktober K 11'01, rž za april 8'44, rž za oktober K 8'14, oves za apr. 7'25, oves za oktober K —, koroza za maj K 6'23, koroza za julij K 6'38, ogrščica za avgust K 13'50. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje. Tendence trdna, promet 5000 q, efektivna pšenica za 5—10, rž za 5 v višje, ostalo trdno, tudi termini trdni. Vreme lepo.

Sladkor. Praga. Centrif. al Pilés prompt K 40¹/₂ do K 40²/₄ za 1 ozneje 40¹/₂ do 41. Tendence lena.

Sladkor. Praga. Surovi sladkor prompt K 33.60, nova kampanja kron 26 35. — Tendence mirna. Vreme: se jasni.

Budimpešta: mast svinjska K 190 — namizna slanina 164 —

Obrambni vestnik.

v Pod utisom Slovenčevega napada na družbo sv. Cirila in Metoda zavarovali se je družbi na korist na življenje za vsoto 2000 K znani rodoljub. — Podružnica v Ribnici na poštarja je poslala 14 K, obiska narodnjakov, ki so to vsoto darovali

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novečrne urejena,
izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu
pravemu : Franckovem : kavnem pridatku z minokom,
iz zagrebske tovarne.

A. Bep. V. T. 1914. V.

z geslom: Živela „Cirilmetodarija!“ — Po blatu naj se valja „Slovenčeva prismođarija!“ — V sled napada v „Slovenca“ se je prijaviło pevsko društvo „Zorislava“ v Sežani k obrambnem skladu.

v K obrambnem skladu družbe sv. Cirila in Metoda so se prijaviło dalje p. n. gg. 610. Marica Švajger v Črnomlju (v odgovor „Slovenca“); 611. Bralno in podporno društvo v Gorici; 612. Učiteljsko društvo za Trst in okolico (plačalo 200 K); 615. Hranilnica v Radovljici (plačala 200 K); 616. Pevsko društvo „Zorislava“ v Sežani.

Književnost.

d „Novi Akordi“, zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo. Izšla je 2. številka. IX. letnika te glasbene revije. Urednik je še dr. Gojmir Krek. Založnik pa L. Schwentner v Ljubljani. Glasbenemu delu je pridjana zdaj tudi književna priloga, ki obravnava razne pojave na muzikalnem polju. V notici „Predpustne šale naših kritikov“ so omenjeni neki „drugi slovenski listi“, ki da so o prvi številki molčali. Ker tudi mi nismo nič imeli, bi se dotična zafrkacija morda imela tudi nas dotikati. Naj torej sl. uredništvo „N. A.“ blagovoli vzeti na znanje, da smo mi šele drugo številko dobili na ogled. Podjetju želimo najlepših uspehov in bomo z naše strani „N. A.“ toplo priporočali.

Kuharsko knjigo zastonj

dobi vsakdo po pošti pri Prvi kranjski tovarni
testenin v Il. Bistrici. 155 42-2

Zahvala.

Za ob nenadni smrti našega preljubega moža, očeta, sina, tasta, oz. svaka gosp.

Antona Kruhar c. kr. sodnega kanclista

nam izražena sožalja, za krasne vence, gospodom uradnikom c. kr. okrajne sodnije, c. kr. okrajnega glavarstva, c. kr. davkarje in čast. duhovščini, kakor tudi vsem drugim znancem in prijateljem za udeležitev pri pogrebu, izrekamo, ker nam ni mogoče se osebno zahvaliti, tem potom iskreno zahvalo.

BREŽICE, dne 13. marca 1910.

Marica Kruhar roj. Piškur, soproga z otroci. — Rodbini Kruhar in Piškur.

Edini narodni klepar v Celju

Anton Jošt

Savinska ulica št. 4

prevzema vsa v svojo stroko spadajoča dela in popravila ter se slavnemu p. n. občinstvu najviljudneje priporoča v mnogobrojna naročila. 159 7-3

Hiša z vrtom

v lepem prijaznem trgu Sevnica se proda za 6.500 K. Hiša je prostorna, z opeko krita ter pripravna za zasebnika ali za vsako obrt. — Povprašaj naj se pri lastniku

Karol Cimberšek, Sevnica
ob savi. 180 3-2

Velikonočne dopisnice

kakor tudi za godove s cveticami itd. se
— dobivajo v velikanski izbiri pri —

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno.

Na debelo in drobno.

177 88-2

Večje

posestvo

(22 oralov) obstoječe iz hiše, gospodarskega splotja, lepih zaraščenih gozdov, stavbenih prostorov, njiv in travnikov na **Ponikvi ob juž.**

žel. se bode razprodajalo

v soboto, dne 19. t. na dan Sv. Jožefa
ob 1. uri popoldne

na licu mesta. — Stavbeni prostori se nahajajo poleg župne cerkve in so zelo pripravni za stavišče za gostilno, obrt ali trgovino. 188 1

189 1

A 501/0, 3.

Oklic.

Dne 31. sušca 1910 dopoldne ob 9. uri vršila se bo na licu mesta na Prelogah prostovoljna dražba nepremičnine vl. št. 40 d. o. Preloga, vinogradskega posestva Tomaža Brgleza, obstoječega iz lesene kočice in kleti, cenjene na 300 K in zemljiščne parcele št. 139 vinograda v izmeri 43 a 66 m², deloma s starim trsjem, deloma približno 6 a zrovtanega in z novim trsjem zasajenega, cenjenega na 363 K 30 v.

Kupnino je plačati takoj; dogovorno z dediči se zanesljivim osebam proda tudi proti plačilu v par mesecih.

C. kr. okrajno sodišče v Šmarji, odd. I.
dne 10. sušca 1910.

Išče se

poslovodja za pekarijo.

Pekarija se da tudi v najem in sicer s prvim aprilom 1910. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod naslovom: **Ivan Habjan hotelir Šmarje pri Jelšah.** 173 6-3

Posojilnica v Brežicah

ima vse svoje posestvo ležeče v občini Čatež na Kranjskem vis á vis novega mostu čez Savo in Krko

naprodaj.

Ker je posestvo lepo ležeče in isto zelo radi po letu obiskujejo letoviščarji od vseh krajev, je Posojilnica voljna ves kompleks razun „hotela Grič“ ali skupno prodati ali pa istega dati razdeliti na več parcel.

Tozadevna natančnejša pojasnila daje ravnateljstvo Posojilnice v Brežicah.

168 3-3

Ravnateljstvo.

Širite Nar. Dnevnik.

V Mariboru!

Poduk v glasvirju, orglanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad izkušen kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „**Kapelnik 1910**“ Narodni dom, MARIBOR.

125

Sukna

in modno blago
za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno
v Humpolcu na Češkem.

Vzorec franko. 96

Hotel „International“

v Tržiču (Monfalcone)

se odda takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji. Hotel je na novo zgrajen, ima 30 meblovanih sob, ugodna lega v bližini postaje. Promet se v Tržiču velikansko razvija, tako, da je spretnemu in vestnemu hotelirju zasigurana dobra eksistenca. Znanje slovenskega, laškega in nemškega jezika je neobhodno potrebno. Ponudbe sprejema lastnik hotela: **Ivan Peric**, veleposestnik v Tržiču (Monfalcone).

174 6-5